

Цвіт щастя (скорочено)

Богдан Лепкий

Малий хлопчик запитав маму, що таке щастя. Мати, не знаючи, як пояснити, говорила дитині, що то доля, такий гарний цвіт, який важко дістати, але від нього на серці робиться мирно й весело.

Хлопчик хотів принести того цвіту для себе й для матусі, але не знав, де він росте. І ненька показала йому луки за ставком, але сказала, що він ще малий, слабкий, хай піде пізніше, як виросте. Дитя замислилося.

Уночі, коли всі спали, хлопчик устав і пішов до ставу. Йому здалося, що хвилі кличуть його, кажуть, щоб не боявся, йшов по чарівну квітку щастя. Дитина бачить лебедя, просить його перевезти на той берег, але птах не хоче. Тоді хлопчик кидається у воду.

Біля постелі хворої дитини сидить лікар. Побивається бідна мати. Одна надія на Бога та сильний організм. А хлопчик марить квіткою щастя.

З того часу минуло багато літ. Хлопчик виріс, змужнів, пізнав життя. Завдяки вчителеві ботаніки дізнався про всі на світі квіти й про те, що квітки щастя немає. І все ж кидається у воду і йде за нею, тією квіткою щастя. Та чи дістане її? Хто знає?

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Зірвати чарівну квітку щастя хочуть усі — і дорослі, й діти. Тільки ніхто не знає, де її шукати. Хлопчик сприйняв казку матері як реальність і кинувся у воду, щоб здобути щастя для себе й своєї родини. Бог милував його — він не втонув і одужав після хвороби. Виріс, знає, що такої квітки не існує, і все ж намагається знайти своє щастя, сміливо бореться за нього.